

76

U S T A W A

z dnia 28 marca 1958 r.

o zmianie przepisów postępowania karnego.

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1a) w art. 4 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
 „§ 2. W razie zawieszenia postępowania z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby oskarżonego sąd, do którego właściwości sprawa należy, może na posiedzeniu niejawnym na wniosek prokuratora, po wysłuchaniu oskarżonego lub jego obrońcy, zarządzić postanowieniem umieszczenie oskarżonego na czas trwania choroby w zamkniętym zakładzie dla psychicznie chorych lub w innym zakładzie leczniczym. Do czasu wydania postanowienia zastosowane środki zapobiegające uchyłaniu się od sądu pozostają w mocy.”;
 obecny art. 4 staje się § 1 tegoż artykułu;
- 1) art. 16 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 16. § 1. Sąd powiatowy orzeka na rozprawie głównej w składzie jednego sędziego i dwóch ławników, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
 § 2. Przepisy dotyczące sędziów w zakresie orzekania na rozprawie głównej stosuje się również do ławników, jednakże ławnik nie może przewodniczyć.
 § 3. Na posiedzeniu niejawnym sąd powiatowy orzeka w składzie jednego sędziego.”;
- 2) w art. 17 § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) o przestępstwa określone w rozdziałach XVIII i XXXIII kodeksu karnego, jeżeli popełnione zostały umyślnie, z wyjątkiem art. 215 § 1 (chyba że z przestępstwa tego wynika śmierć człowieka), oraz o przestępstwa określone w rozdziale XIX, tudzież w art. 225—228, 230, 248 § 2 i 290 kodeksu karnego, a nadto w art. 240 tegoż kodeksu, jeżeli w wyniku bójki lub pobicia nastąpiła śmierć człowieka”;
- 3) w art. 17 § 1 po punkcie 4 dodaje się nowe punkty 4a) i 4b) w brzmieniu:
 „4a) o przestępstwa określone w dekrete z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego;
 4b) o przestępstwa określone w art. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu ochrony własności społecznej”;
- 4) w art. 17 § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 „6) o przestępstwa na szkodę Państwa lub jednostki gospodarki społecznej, jeżeli interesy gospodarcze Państwa lub danej jednostki zostały narażone na znaczną szkodę, w szczególności jeżeli szkoda przekracza 50.000 zł”;
- 5) w art. 18 § 1 otrzymuje brzmienie:
 „§ 1. Sąd wojewódzki orzeka na rozprawie głównej w składzie jednego sędziego i dwóch ławników, chyba

- że przepis szczególny stanowi inaczej. Art. 16 § 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 6) w art. 18 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:
 „§ 3. Na posiedzeniu niejawnym sąd wojewódzki orzeka w składzie trzech sędziów.”;
- 7) po art. 39 dodaje się nowy art. 39¹ w brzmieniu:
 „Art. 39¹. Przepisy o wyłączeniu sędziego stosuje się odpowiednio do ławnika.”;
- 8) w art. 51 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
 „§ 2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może na czas określony powierzyć referendarzowi śledczemu lub asesorowi prokuratury dokonywanie następujących czynności procesowych:
 a) sporządzanie i wnoszenie aktów oskarżenia do sądów powiatowych;
 b) udział w rozprawach i posiedzeniach niejawnych tych sądów;
 c) składanie wniosków o sporządzenie na piśmie uzasadnień wyroków sądów powiatowych;
 d) sporządzanie i wnoszenie rewizji od wyroków sądów powiatowych oraz składanie zażaleń na postanowienia tych sądów.”;
- 9) po art. 54 dodaje się nowy art. 54¹ w brzmieniu:
 „Art. 54¹. Przepis art. 44 stosuje się odpowiednio do postanowień prokuratora.”;
- 10) art. 80 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 80. § 1. Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, prezes sądu wyznacza mu obrońcę z urzędu:
 a) w wypadkach wskazanych w art. 79;
 b) na prośbę oskarżonego, który nie jest w stanie bez uszczerbku utrzymania, koniecznego dla siebie i rodziny, ponieść kosztów obrony.
 § 2. Jeżeli w toku śledztwa lub dochodzenia oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, a zachodzą okoliczności określone w art. 79 § 1, organ prowadzący śledztwo lub dochodzenie zawiadamia o tym prezesa właściwego sądu, w celu wyznaczenia oskarżonemu obrońcy z urzędu. Obrońcę z urzędu można wyznaczyć również na prośbę oskarżonego, który nie jest w stanie bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny ponieść kosztów obrony.”;
- 11) w art. 83 § 1 dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „W razie trudności można również wyznaczyć adwokata z miejscowości sąsiedniej.”;
- 12) w art. 83 skreśla się § 2;
- 13) art. 84 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 84. Z oskarżonym aresztowanym obrońca do czasu zaznajomienia oskarżonego ze wszystkimi materiałami śledztwa lub dochodzenia (art. 244 § 1) może porozumiewać się tylko za zgodą prokuratora, przy czym może być

- obecny prowadzący śledztwo lub dochodzenie. Po dokonaniu tych czynności nie można odmówić obrońcy porozumiewania się z oskarżonym sam na sam, chyba że wydano postanowienie o uzupełnieniu albo wznowieniu śledztwa lub dochodzenia.”;
- 14) w art. 153 § 2 skreśla się wyrazy „organów bezpieczeństwa publicznego”;
- 15) w art. 154 skreśla się wyrazy „lub organom bezpieczeństwa publicznego”;
- 16) w art. 157 § 2 skreśla się wyrazy „organ bezpieczeństwa publicznego lub”;
- 17) art. 200 otrzymuje brzmienie:
„Art. 200. Nie można odmówić przejrzenia akt oskarżonemu lub jego obrońcy po zaznajomieniu oskarżonego ze wszystkimi materiałami śledztwa lub dochodzenia (art. 244), chyba że wydano postanowienie o uzupełnieniu albo wznowieniu śledztwa lub dochodzenia.”;
- 18) w art. 210 po wyrazie „odpisu” dodaje się wyraz „sentencji”;
- 19) art. 211 otrzymuje brzmienie:
„Art. 211. Termin do założenia rewizji wynosi czterdzieści dni, liczy się od daty doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem i jest zawity. W razie doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem oskarżonemu i jego obrońcy termin liczy się od dnia, w którym odpis ten doręczono obrońcy.”;
- 20) art. 212 otrzymuje brzmienie:
„Art. 212. Oskarżonemu aresztowanemu, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, odpis sentencji wyroku doręcza się w ciągu siedmiu dni od daty ogłoszenia z pouczeniem o prawie żądania uzasadnienia wyroku na piśmie oraz ze wskazaniem terminu i trybu odwołania się od wyroku.”;
- 21) po art. 215 dodaje się nowy art. 215¹ w brzmieniu:
„Art. 215¹. § 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio w razie uchybienia terminu do zaskarżenia postanowienia prokuratora.
§ 2. O przywróceniu terminu orzeka prokurator powołany do rozpoznania środka odwoławczego.”;
- 22) w art. 219 § 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) sędzia prowadzący czynności poza rozprawą główną, sędzia dla nieletnich lub prokurator, referendarz śledczy albo asesor prokuratury, choćby wykonywał czynność protokolowaną.”;
- 23) w art. 219 § 1 lit. d) skreśla się wyrazy „lub bezpieczeństwa publicznego”;
- 24) w art. 229 w § 1 i w § 2 skreśla się wyrazy „organy bezpieczeństwa publicznego”;
- 25) w art. 230 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Postanowienie oskarżyciela publicznego nie będącego prokuratorem oraz Milicji Obywatelskiej o odmowie ścigania wymaga pisemnego zatwierdzenia prokuratora.”;
- 26) dotychczasowy § 2 art. 230 staje się § 3 tegoż artykułu;
- 27) w art. 234 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Śledztwo prowadzi się w sprawach o przestępstwa należące do właściwości sądu wojewódzkiego.”;
- 28) art. 235 otrzymuje brzmienie:
„Art. 235. Śledztwo prowadzi prokurator albo na jego zlecenie referendarz śledczy lub asesor prokuratury.”;
- 29) w art. 236 skreśla się § 2;
- 30) w art. 244 § 1 po wyrazie „złożenia” dodaje się wyrazy „w terminie trzech dni”;
- 31) w art. 244 § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„O terminie tych czynności należy go zawiadomić.”;
- 32) w art. 245 § 1 wyrazy „jego wszczęcia” zastępuje się wyrazami „daty sporządzenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów.”;
- 33) w art. 245² § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Postanowienie referendarza śledczego lub asesora prokuratury o umorzeniu śledztwa wymaga pisemnego zatwierdzenia prokuratora.”;
- 34) w art. 245⁶ dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Zawiadomienie o zarządzeniu, o którym mowa w § 1, doręcza się pokrzywdzonemu i podejrzanemu oraz osobie, od której przedmioty te odebrano lub która zgłosiła do nich roszczenie.”;
- 35) w art. 245⁸ § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W sprawach o przestępstwa skierowane przeciwko niernaruszalności i bezpieczeństwu granic państwowych dochodzenie mogą prowadzić oficerowie śledczy Wojsk Ochrony Pogranicza.”;
- 36) w art. 245⁸ dodaje się nowy § 4 w brzmieniu:
„§ 4. W przypadku wszczęcia dochodzenia przez dwa lub więcej organów prokurator zarządza, który z tych organów ma prowadzić dochodzenie.”;
- 37) w art. 245¹¹ § 1 po wyrazie „dochodzenie” dodaje się wyrazy „przeciwko określonej osobie”, a wyrazy „od jego wszczęcia” skreśla się;
- 38) art. 245¹² otrzymuje brzmienie:
„Art. 245¹². § 1. Po ukończeniu dochodzenia przesyła się akta wraz z dowodami rzeczowymi właściwemu prokuratorowi.
§ 2. Postanowienie Milicji Obywatelskiej lub organu wymienionego w art. 245⁸ § 3 o umorzeniu dochodzenia wymaga pisemnego zatwierdzenia prokuratora.”;
- 39) art. 245¹⁸ skreśla się;
- 40) w art. 251 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Postępowanie prawomocnie umorzony w myśl § 2 może być na nowo podjęte jedynie w razie wykrycia nowych faktów lub dowodów.”;
- 41) w art. 281 § 2 wyrazy „odczytanie uzasadnienia” zastępuje się wyrazami „przytoczenie powodów”;
- 42) w art. 305 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Na postanowienie o zwrocie akt celem uzupełnienia śledztwa lub dochodzenia oskarżycielowi publicznemu i oskarżonemu służy zażalenie.”;
- 43) dotychczasowy § 2 art. 305 staje się § 3 tegoż artykułu;
- 44) w art. 322 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Ławnik młodszy wiekiem głosuje przed starszym.”;
- 45) w art. 325 § 1 i § 2 skreśla się wyrazy „z uzasadnieniem”;
- 46) art. 326 otrzymuje brzmienie:
„Art. 326. § 1. Sędzia przegłosowany ma prawo zaznaczyć swe odrębne zdanie przy podpisywaniu sentencji wyroku.
§ 2. Uzasadnienie zdania odrębnego sędziego przegłosowany może złożyć na piśmie do czasu podpisania uzasadnienia wyroku.”;
- 47) w art. 327 w pierwszym i drugim zdaniu przed wyrazem „wyroku” dodaje się wyraz „sentencji”;
- 48) po art. 330 dodaje się nowy art. 330¹ w brzmieniu:
„Art. 330¹. Jeżeli sentencja wyroku nie zawiera rozstrzygnięcia co do dowodów rzeczowych, orzeka o nich na posiedzeniu niejawnym sąd pierwszej instancji. Na postanowienie to służy zażalenie.”;
- 49) art. 334 otrzymuje brzmienie:
„Art. 334. Po podpisaniu sentencji wyroku przewodniczący ogłasza ją publicznie, a obecni, z wyjątkiem sądu, wysłuchują jej stojąc.”;
- 50) art. 335 otrzymuje brzmienie:
„Art. 335. § 1. Po ogłoszeniu sentencji przewodniczący przytacza ustnie najważniejsze powody wyroku.”;

- § 2. Po ogłoszeniu sentencji i przytoczeniu powodów wyroku przewodniczący poucza strony o prawie żądania uzasadnienia wyroku na piśmie oraz wskazuje termin i tryb odwołania się od wyroku.”;
- 51) po art. 336 dodaje się nowe artykuły 337 i 338 w brzmieniu:
„Art. 337. § 1. W terminie zawitym siedmiu dni od daty ogłoszenia sentencji wyroku, a w wypadkach określonych w art. 212 i 348 od daty doręczenia odpisu sentencji wyroku — strona może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku.
§ 2. Wniosek składa się na piśmie do sądu, który wydał wyrok.
§ 3. W razie złożenia wniosku po terminie wskazanym w § 1 lub przez osobę nie upoważnioną przez sąd odmawia przyjęcia i zawiadamia o tym składającego wniosek.
Art. 338. Uzasadnienie wyroku należy sporządzić w ciągu siedmiu dni od daty złożenia wniosku i odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć stronie, która złożyła wniosek, oraz jej obrońcy.”;
- 52) po art. 339 dodaje się nowy art. 340 w brzmieniu:
„Art. 340. § 1. Uzasadnienie wyroku podpisują sędziowie, którzy wyrok wydali, nie wyłączając sędziego przegłosowanego.
§ 2. W sprawach rozpoznawanych z udziałem ławników uzasadnienie podpisuje tylko przewodniczący. W razie złożenia zdania odrębnego wyrok z uzasadnieniem podpisuje przewodniczący wraz z ławnikami.
§ 3. W razie niemożności uzyskania podpisu sędziego przewodniczący lub jeden z członków składu sądu czyni o tym wzmiankę na wyroku z uzasadnieniem.”;
- 53) art. 348 otrzymuje brzmienie:
„Art. 348. Odpis sentencji wyroku zaocznego doręcza się oskarżonemu z pouczeniem o prawie żądania uzasadnienia wyroku na piśmie oraz ze wskazaniem terminu i trybu wniesienia sprzeciwu i założenia rewizji.”;
- 54) w art. 354 § 1 wyrazy „bezpośrednio przełożony” zastępuje się wyrazami „nadrzędny nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym śledztwo.”;
- 55) w art. 354 skreśla się § 2;
- 56) dotychczasowe §§ 3 i 4 art. 354 stają się §§ 2 i 3 tegoż artykułu;
- 57) w art. 358 dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „Do zażeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 368 i 376.”;
- 58) w art. 381 § 2 zdanie pierwsze skreśla się wyrazy od: „przed Sądem Najwyższym” do końca zdania;
- 59) art. 382 otrzymuje brzmienie:
„Art. 382. W postępowaniu rewizyjnym stosuje się odpowiednio przepisy art. 264, 265, 267, 268, 270 — 285, 316, 318 — 334, 335 § 1, 336, 340 § 1 i 3, 341 i 342 § 1 i 2, a nadto w postępowaniu rewizyjnym przed sądem wojewódzkim, jeżeli uzupełnia się przewód sądowy pierwszej instancji, stosuje się również przepisy art. 295, 297 — 304 i 306 — 312.”;
- 60) w art. 388 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Jeżeli zachodzą warunki przewidziane w art. 305 § 1, sąd rewizyjny uchylając wyrok może przekazać akta oskarżycielowi publicznemu celem uzupełnienia śledztwa lub dochodzenia. Przepis art. 305 § 3 stosuje się odpowiednio.”;
dotychczasowy § 2 staje się § 3 tegoż artykułu;
dotychczasowy § 3 staje się § 4 i otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Orzekając co do istoty sprawy Sąd Najwyższy nie może skazać oskarżonego uniewinnionego, a orzeczoną karę może zastrzyć jedynie w razie uchylecia lub zmiany wyroku skutkiem założenia rewizji na niekorzyść oskarżonego.”;
- 61) w art. 389 § 3 po wyrazie „Najwyższym” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „chyba że chodzi o dowody z dokumentów.”;
- 62) w art. 391 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Sąd rewizyjny sporządza uzasadnienie w ciągu czternastu dni od daty ogłoszenia sentencji wyroku.”;
- 63) w art. 396 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Rewizję nadzwyczajną w stosunku do tego samego oskarżonego można w danej sprawie wnieść tylko raz na podstawie tych samych zarzutów.”;
- 64) dotychczasowy § 2 art. 396 staje się § 3 tegoż artykułu;
- 65) w art. 396 dodaje się nowy § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Sąd Najwyższy może zarządzić wstrzymanie wykonania orzeczenia, od którego założono rewizję nadzwyczajną.”;
- 66) po art. 396 dodaje się nowy art. 396¹ w brzmieniu:
„Art. 396¹. § 1. Strona lub inna osoba wymieniona w art. 464 § 1 może złożyć podanie o założenie rewizji nadzwyczajnej do Ministra Sprawiedliwości lub do Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
§ 2. Podanie można złożyć tylko raz i tylko do jednego z organów wymienionych w § 1. Jeżeli w danej sprawie złożono kilka podań, należy je przekazać do załatwienia temu z organów, do którego wpłynęło pierwsze z nich, a jeżeli wpłynęły one do obu organów jednocześnie — temu z organów, który pierwszy wszczął postępowanie.
§ 3. Ponowne podanie o rewizję nadzwyczajną złożone przez stronę lub inną osobę wymienioną w art. 464 § 1, której podanie o założenie rewizji nadzwyczajnej zostało przez którykolwiek z organów wymienionych w § 1 załatwione odmownie, pozostawia się bez rozpoznania.”;
- 67) w art. 427 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Przy wydaniu opinii sąd bierze w szczególności pod rozwagę, czy szkoda wyrządzona przestępstwem Państwu lub jednostce gospodarki społecznej została już przez skazanego pokryta.”;
- 68) w art. 435 § 1 wyrazy „50 zł” zastępuje się wyrazami „200 zł”;
- 69) w art. 439 § 1 po wyrazach „w toku śledztwa” dodaje się wyrazy „lub dochodzenia”;
- 70) w art. 448 dodaje się nowe punkty g) oraz j) w brzmieniu:
„g) koszty utrzymania nieletniego w schronisku dla nieletnich;
j) koszty wykonania orzeczeń w sprawach nieletnich łącznie z kosztami utrzymania nieletniego w zakładzie wychowawczym i poprawczym.”;
- 71) art. 449 otrzymuje brzmienie:
„Art. 449. Na orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania służy zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone, oraz oskarżycielowi publicznemu.”;
- 72) w art. 457 dodaje się nowy pkt c) w brzmieniu:
„c) za koszty utrzymania nieletniego w schronisku, zakładzie wychowawczym i zakładzie poprawczym.”;
- 73) w art. 476 § 1 po wyrazie „śledztwo” dodaje się wyrazy „lub dochodzenie”;
- 74) w art. 477 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Sędzia dla nieletnich w toku postępowania przygotowawczego może zlecić dokonanie określonych czynności śledczych lub dochodzeniowych Milicji Obywatelskiej,

kuratorom nieletnich i wychowawcom schroniska. Zabezpieczenie śladów i dowodów przestępstwa oraz ujawnienie i ujęcie podejrzanego przeprowadza Milicja Obywatelska lub działające na podstawie szczególnego upoważnienia ustawy inne organy administracji państwowej.”

75) w art. 493 § 1 wyrazy „w toku śledztwa” zastępuje się wyrazami „w toku postępowania przygotowawczego”;

76) w art. 495 skreśla się wyrazy „oraz kosztami wykonania orzeczenia”;

77) w art. 530 § 2 lit. a) po wyrazie „odpis” dodaje się wyrazy „sentencji, a w miarę możliwości i uzasadnienia”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 38, poz. 348, z 1954 r. Nr 34, poz. 142, z 1955 r. Nr 46, poz. 309) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. § 1. Prezes sądu wojewódzkiego może zarządzić rozpoznanie sprawy o przestępstwo zagrożone karą śmierci w składzie dwóch sędziów i trzech ławników, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na charakter sprawy. W tym przypadku uzasadnienie wyroku podpisuje sąd w pełnym składzie.”;

dotychczasowe brzmienie art. 3 staje się § 2 tegoż artykułu;

2) dotychczasowy art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W sprawach rozpoznanych przez sąd powiatowy w trybie uproszczonym prezes sądu wojewódzkiego może zarządzić rozpoznanie rewizji przez jednego sędziego.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. § 1. Sąd powiatowy rozpoznaje w zakresie swojej właściwości w trybie uproszczonym sprawę o przestępstwa, za które ustawa przewiduje karę pozbawienia wolności do dwóch lat lub grzywnę albo obie te kary łącznie, niezależnie od kar dodatkowych i środków zabezpieczających.

§ 2. Sądy powiatowe rozpoznają nadto w tym trybie sprawę o przestępstwa wymienione:

a) w art. 129, 130, 131 i 133 § 1 kodeksu karnego;

b) w art. 160, 257, 262 § 1 i § 2 oraz w art. 264 kodeksu karnego, jeżeli szkoda wyrządzona lub zamierzona nie przekracza 5.000 zł;

c) w art. 1 § 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu ochrony własności społecznej (Dz. U. Nr 17, poz. 68), o ile przedmiotem zagarnięcia jest drzewo z lasu stanowiącego mienie społeczne, a szkoda wyrządzona lub zamierzona nie przekracza 5.000 zł;

d) w art. 8 i 10 ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zwalczaniu spekulacji i ochronie interesów nabywców oraz producentów rolnych w obrocie handlowym (Dz. U. Nr 39, poz. 171).

§ 3. Tryb uproszczony stosuje się, choćby ze względu na powrót do przestępstwa albo ze względu na zastosowanie przepisu art. 291 kodeksu karnego groziła przestępcy kara wyższa niż przewidziana w § 1 lub w przepisach wymienionych w § 2.

§ 4. Spośród spraw o przestępstwa określone w § 1 nie podlegają rozpoznaniu w trybie uproszczonym sprawy o przestępstwa wymienione w kodeksie karnym w art. 151 § 2, 164 § 1, 215 § 2, 216 § 2, 217 § 2, 243 § 2 i w art. 255, jeżeli zniesławienie popełniono w druku lub na zebraniu publicznym.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Sąd powiatowy rozpoznaje sprawę w trybie uproszczonym w składzie jednego sędziego. Prezes sądu

może zarządzić rozpoznanie sprawy w składzie jednego sędziego i dwóch ławników, jeżeli ze względu na jej okoliczności uzna to za wskazane. Art. 3 § 2 nie ma zastosowania.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. § 1. W sprawach rozpoznawanych w trybie uproszczonym oskarżycielami publicznymi mogą być:

1) dyrekcje okręgowe Polskich Kolei Państwowych, przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz miejskie przedsiębiorstwa komunikacyjne w sprawach o przestępstwa z art. 265 kodeksu karnego, popełnione na szkodę tych przedsiębiorstw;

2) organy służby zdrowia w sprawach o przestępstwa z art. 31, 32, 33 i 35 ust. 2 i 4 rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Nr 36, poz. 343);

3) zarządy lasów państwowych, rejony lasów państwowych, nadleśnictwa państwowe i parki narodowe w sprawach o przestępstwa z art. 3 §§ 1 i 2, dekretu z dnia 23 grudnia 1954 r. o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283);

4) organy Państwowej Inspekcji Handlowej w sprawach o ujawnione przez nie w czasie przeprowadzania inspekcji przestępstwa z art. 8, 10, 12 i 13 § 1 ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zwalczaniu spekulacji i ochronie interesów nabywców oraz producentów rolnych w obrocie handlowym (Dz. U. Nr 39, poz. 171).

§ 2. Przepis § 1 nie ma zastosowania, jeżeli prokurator sam działa.

§ 3. Organy uprawnione do działania w charakterze oskarżyciela publicznego są również uprawnione do prowadzenia dochodzeń.”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. W sprawach rozpoznawanych w trybie uproszczonym:

a) nie jest konieczne zawiadomienie prokuratora o ujawnionych przestępstwach oraz wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutów i o zamknięciu dochodzenia;

b) w sprawach o przestępstwa ścigane z urzędu akt oskarżenia sporządza Milicja Obywatelska lub oskarżyciel publiczny wymieniony w art. 7 § 1, przy czym uzasadnienie aktu oskarżenia nie jest konieczne;

c) akt oskarżenia może ograniczyć się do oznaczenia osoby oskarżonego i zarzucanego mu czynu;

d) akt oskarżenia sporządzony przez Milicję Obywatelską zatwierdza i wnosi do sądu prokurator;

e) art. 250 kodeksu postępowania karnego nie ma zastosowania, a termin wskazany w art. 256 kodeksu postępowania karnego liczy się od dnia doręczenia wezwania na rozprawę.”;

7) po artykule 8 dodaje się nowe artykuły 9 i 10 w brzmieniu:

„Art. 9. W sprawach rozpoznawanych w trybie uproszczonym udział w rozprawie głównej lub posiedzeniu niejawnym może wziąć w charakterze oskarżyciela publicznego aplikant delegowany w tym celu przez prokuratora powiatowego.

Art. 10. Trybu uproszczonego nie stosuje się względem podejrzanego, który pozostaje w tymczasowym areszcie.”;

8) w art. 15 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Oskarżonemu, który nie był obecny na rozprawie, jeżeli również jego obrońca nie był na niej obecny, doręcza się odpis sentencji wyroku z pouczeniem o prawie

żądania uzasadnienia wyroku na piśmie oraz ze wskazaniem terminu i trybu odwołania się od wyroku, przy czym termin żądania sporządzenia uzasadnienia wyroku na piśmie liczy się od daty doręczenia odpisu sentencji wyroku.”;

9) w art. 17 § 1 lit. d) skreśla się.

Art. 3. § 1. Organy kontroli i rewizji finansowej Ministra Finansów (Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny w Ministerstwie Finansów oraz inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą prowadzić dochodzenie (art. 245° § 1 i § 2 kodeksu postępowania karnego) w sprawach o przestępstwa określone w ustawie karnej dewizowej oraz o przestępstwa popełnione na szkodę Państwa lub jednostek gospodarki społecznej, ujawnione w zakresie działania tych organów.

§ 2. Do dochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Organom kontroli i rewizji finansowej służą w zakresie dochodzenia uprawnienia procesowe Milicji Obywatelskiej. Prowadzący śledztwo może zlecić organom kontroli i rewizji finansowej dokonanie określonych czynności śledczych (art. 241 kodeksu postępowania karnego).

§ 3. Organ kontroli i rewizji finansowej może dokonać tymczasowego zajęcia u podejrzanego mienia ruchomego dla zabezpieczenia grożących grzywien i innych świadczeń pieniężnych, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo usunięcia tego mienia. Tymczasowe zajęcie upada, jeżeli w terminie 14 dni od dnia jego dokonania nie zostanie ono utrzymane w mocy przez prokuratora.

Art. 4. W dekreście z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. z 1946 r. Nr 30, poz. 192, z 1947 r. Nr 65,

poz. 390, z 1949 r. Nr 32, poz. 238, Nr 45, poz. 334, z 1955 r. Nr 46, poz. 310) skreśla się art. 55.

Art. 5. Przepisów art. 396 § 2 i 396¹ kodeksu postępowania karnego nie stosuje się do rewizji nadzwyczajnych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ani do podań o założenie rewizji nadzwyczajnej złożonych przed tym dniem do jednego z organów uprawnionych do wniesienia rewizji nadzwyczajnej.

Art. 6. Przepis art. 400 § 2 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio do składu Sądu Najwyższego, który rozpoznaje rewizję nadzwyczajną złożoną od orzeczenia Najwyższego Sądu Wojskowego w sprawach przekazanych do właściwości sądów powszechnych ustawą z dnia 5 kwietnia 1955 r. o przekazaniu sądom powszechnym dotychczasowej właściwości sądów wojskowych w sprawach karnych osób cywilnych, funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego, Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej (Dz. U. Nr 15, poz. 83).

Art. 7. W sprawach o przestępstwa, w których na podstawie przepisów niniejszej ustawy nastąpiła zmiana właściwości sądów, orzeka sąd według dotychczasowej właściwości, jeżeli akt oskarżenia został wniesiony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jednolitego tekstu kodeksu postępowania karnego z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie, 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*